

der sidde med en ualmindelig høj Jordebogsafgift. Deraf komme ogsaa de af det ærede Medlem for Vraa (Thomas Larsen) omtalte forkvaklede Forhold. Husmændene skulle først betale til Gaardmændene og disse igen paa Amtstuen, men da det viste sig ugørligt, maatte Husmændene betale til Amtstuen, og denne igen til Gaardmændene. Det var naturligvis ingen heldig Maade. Jeg tror imidlertid, at det, som Lovforslaget foreslaar, ogsaa vil blive et Omsvøbsdepartement, men det vil vel vanskeligt kunne undgaas, saa længe vi ikke faa hele Skatte- og Afgiftsspørgsmaalet ordnet der oppe. Husmændenes Særstilling er, som sagt, tagen fra dem; nu have vi faaet Loven om Ejendomsskyld, og den Skat skal ogsaa kastes over paa Husmændene. De maa nu selvfølgelig betale Ejendomsskylden, medens de ikke tidligere have haft nogen Hartkornsskat. De ere derved komne til at betale mere end tidligere.

I § 7 i Loven om Ejendomsskyld tales der om, at Ejendomme, som ere under 24,000 Kr.s Vurdering og ikke over 3 Tdr. Hartkorn, ikke skulle betale mere i Ejendomsskyld, end de forhen betalte i Hartkornsskat, og da disse Huse ingen Hartkornsskat havde, skulde de jo egentlig heller ingen Ejendomsskyld betale, men det har vist sig, at de have maattet betale den, og den er, som jeg omtalte ved Finanslovens første Behandling, ogsaa bleven ophævet. Det strider egentlig efter min Mening mod § 7 i Loven om Ejendomsskyld.

Naar der nu staar i Forslagets § 1, at Gaardmændene ikke længere have Forpligtelse til at svare Statsskatter af Huslodderne, kan det maaske være et omtvisteligt Spørgsmaal, hvordan det egentlig hænger sammen med Gaardmændenes Forpligtelse, og naar det i § 2 hedder, at som Erstatning for Overtagelsen af Ejendomsskylden til Staten tillægges der fra 1. Juli 1904 at regne Ejerne af Huslodderne et aarligt Vederlag, svarende til de de paagældende Huslodder umiddelbart forinden nævnte Tidspunkt paahvilende Hartkornsskatter til Staten, da skulle Husmændene vel egentlig være helt fri for at svare Ejendomsskyld, men det skal jeg dog ikke opholde mig videre ved.

Det, jeg har mest at indvende imod, er Bestemmelsen i Lovforslagets § 4 om, at for at overtage Skatterne til Amtsrepartitionsfonden skulle Husmændene have en Erstatning lig med de sidste 20 Aars Gennemsnit af de Skatter, der skulde være svarede af Huslodderne; men som ganske

vist ikke ere svarede. Hvorfor skulle de have det efter de sidste 20 Aars Gennemsnit og ikke efter Skatter, som have været eller burde have været svarede i det sidste Aar? Dette Spørgsmaal tillader jeg mig at rette til den højtærede Finansminister. I det hele taget er jeg ikke saa sikker paa, at dette Lovforslag vil gavne Husmændene stort eller blive til den Velsignelse, som det ærede Medlem fra Vraa (Thomas Larsen) lod til at ville slaa det op til. Nu skal jeg naturligvis ikke fordre det henvist til et Udvalg, for naar det ærede Medlem saa bestemt har udtalt sig derimod, kan det selvfølgelig ikke nytte, om jeg vilde foreslaa det, men jeg vilde ganske vist have anset det for heldigst, om et Udvalg havde kunnet faa Sagen til Behandling for at se lidt nærmere paa den.

Jessen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for at udtale min Glæde over dette Lovforslags Fremkomst. Jeg ønsker ligesom det ærede Medlem fra Vraa (Thomas Larsen), at dette Lovforslag maa nyde hurtig Fremme, og jeg havde egentlig ventet, at det ærede Medlem for Frederiksværk (Doose) havde været mere velvilligt stemt overfor dette Lovforslag. Naar jeg gerne vil anbefale hurtig Fremme af dette lille Lovforslag, er det imidlertid ogsaa, fordi dette Lovforslags Fremkomst giver mig Haab om, at lignende Rettelser af Uregelmæssigheder i Skatteforholdene ogsaa maa finde Sted efterhaanden andre Steder.

Formaalet med Skattelovgivningens skulde gerne være, foruden at skaffe Penge til Statskassen, at samtlige Landets Skatteydere beskattes efter samme Grundregler og de samme Grundvedtægter, gældende for Land og By efter de forskellige Erhverv, og da der nu i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, de tidligere nordslesvigske Sogne, ogsaa findes ikke saa ganske faa abnorme Skatteforhold, hvorom de mange Skatteandragender derovrefra vidne, vil jeg gerne rette en Henstilling til den højtærede Finansminister om at lade en Undersøgelse af disse Skatteforhold finde Sted i en nær Fremtid. Saadanue Uregelmæssigheder finde naturligvis ikke blot Sted paa denne Egn, men jeg taler selvfølgelig nærmest paa den Kreds' Vegne, som jeg har den Ære at repræsentere.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder vedrørende dette Forhold, men skal blot anføre, at der er flere Ejendomsbeddere, baade Gaardmænd og Husmænd